

λους τούς εργάτες της Ελλάδας. Ένα εργατικό συνέδριο, δὲ θὰ εἴτανε ἄσκοπο γιὰ τὴν ἐργατικὴ Ἰδέα. Θὰ ἔδειχνε τὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ πάρουν τὰ ἐργατικὰ ζητήματα στὴν Ἑλλάδα, τὴ βᾶση ποὺ θὰ σταθοῦνε γιὰ νὰ πολεμήσουνε τὸν ἀστισμὸ καὶ τὸν κεφαλαιοκρατισμὸ, τὰ σύνορα τῆς τέτοιας πολεμικῆς καὶ ἀκόμα τὸν πιὸ κατάλληλο τρόπο τῆς. Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ποὺ θὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ πρέπει νὰ εἶναι ἡ δική τους ἐπάρκεια γιὰ τὴν αὐτοδιοίκησή τους. Πρέπει νὰ λείψουν οἱ διάφοροι προστάτες καὶ μυστικοσύμβουλοι, καὶ ὁ ἐργάτης νὰ μπορῇ καὶ νὰ ξέρῃ νὰ διαφεντέψῃ μόνος τὸ δίκιο του. Πρέπει ὁ ἴδιος νὰ ξέρῃ καὶ νὰ ζητᾷ ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ζητήσῃ καὶ κείνο ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ καὶ κείνο ποὺ οφείλει νὰ τοῦ δώσῃ ἡ Πολιτεία. Πρέπει νὰ ὁργανωθῇ σὲ κόμμα πολιτικὸ ὁ ἴδιος καὶ νὰ υποστηρίξῃ μόνος του ὁ ἐργάτης τὰ συμφέροντά του, μπαίνοντας ὁ ἴδιος μέσα στὴ Βουλὴ, καὶ ὄχι στέλνοντας δικηγόρους καὶ γιατροὺς γιὰ πληρεξουσίου του. Νὰ συμμαχῇ μ' ἓνα ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ἄλλα κόμματα, μὰ νὰ συμμαχῇ γιὰ νὰ ὠφελεῖται αὐτὸς καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖνα.

Στὶς ξένες χώρες βλέπουμε τὸν ἐργάτη νὰ μιλᾷ ἀπὸ τὸ βήμα τῆς Βουλῆς, τὸν βλέπουμε κάποτε νὰ παίρνῃ ἀξιώματα στὰ ἐθνικὰ Συνέδρια, τὸν βλέπουμε νὰ γίνεται καὶ Ὑπουργός, ὅπως τελευταία στὴν Ἀγγλία, καὶ δὲ νοιώθουμε γιατί ὁ Ρωμῖος ἐργάτης νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτοῦ τόσο ταπεινὸ, ἀνάξιο καὶ τιποτένιο, ὥστε νὰ θέλῃ ἀκόμα καὶ στὰ βήματα τοῦ λευτερωμοῦ του νὰ ραγιαδίξῃ. Ἐχει ὁ ἐργατικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδας τοὺς ἀξιους καὶ πολύτιμους ἀνθρώπους ποὺ θὰ τὸν ἀντιπροσωπεύουνε ἀξιόλογα καὶ ἀξιόπρεπα. Ἀς κοιτάξῃ νὰ τοὺς βρῇ μέσα στὰ σπλάχνα του. Καιρὸς εἶναι πιά, ἃ θέλῃ ἀληθινὰ νὰ λυτρωθῇ, νὰ πάψῃ νὰ εἶναι σκλάβος τῆς κηδεμονίας τῶν ἄλλων.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τετάρτη 17 τοῦ Μάρτη — Τρίτη 20 τοῦ Μάρτη

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ. Σὰν δὲ μᾶς τὸ ἐπέτρεψε ὁ χώρος τοῦ περασμένου φύλλου, δίνουμε σήμερα στοὺς ἀναγνώστες μας νὰ ἴδουν τὸ κύριο ἄρθρο τῆς «Ἀθηνῆς» τῆς Δευτέρας μετὰ τὶς ἐκλογές. Μὴ θέλοντας νὰ ξεχάσῃ τὴν ξετσιπωσιά ποὺ ἔδειξε πρὶν τῶν ἐκλογῶν τὸ πέρα-πέρα πιά πεσμένο στὸ βοῦρκο

φύλλο, ὑποστηρίζοντας πὼς κιντυνεύει στὴν Ἀθῆνα καὶ αὐτὸς ὁ Πρωθυπουργός, τολμάει νὰ μιλάει τώρα μὲ ἄλλη τόση καὶ μεγαλύτερη ξετσιπωσιά γιὰ τὴν ἀνηθι-κότητα μὲ τὴν ὁποία θέλησε ἡ Κυβέρνησῃ νὰ ἐνισχύ-σει «τοὺς κομματικούς αὐτῆς ἐταίρους»· γιατί γιὰ τὸνκ. Πῶπ μόνον μέρος τῆς νίκης χρωστιέται στὴν «πλάνη» τοῦ λαοῦ. Ἀλλιῶς — «τὸ χρυσίον τῶν στρατολογηθέντων περὶ τὸ Καζῖνον ἀμαθῶν πλουτο-κρατῶν διεχύθη ἀσώτως πρὸς διαφθοράν τῆς ἐκλο-γικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ λυσσώδης καταπίεσις τῆς δημοσίας ἐξουσίας ἐναμίλλως ἐξαπελύθη ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ λαϊκοῦ φρο-νήματος. Πᾶσα μέθοδος ἀθέμιτος καὶ πᾶσα σκευω-ρία ἱκανὴ εἰς νόθευσιν τῆς ἐκλογικῆς συνειδήσεως (δὲν πρόκειται βέβαια γιὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ) ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν μετὰ κυνι-κότητος, ἥτις προβάλλει ὑπερήφανον τὸ πολιτικὸν παρελθὸν τοῦ τόπου». Βρίσκεται ἀκόμα κανένας ποὺ νὰ πιστεύει πὼς εἶναι στὰ καλά του ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖ καὶ γράφει τέτοια πράγματα;

Η ΓΛΩΣΣΑ. Τὴ νύχτα τῆς Κυριακῆς περιμέ-νοντας ἔξω ἀπ' τὸ Πρωτοδικεῖο γιὰ ν' ἀκούσουμε ἀπὸ περιέργεια πόσους ψήφους πήρε ὁ Μιστριώτης, ἦρθε στ' αὐτιά μας καὶ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικὸ καλαμποῦρι ποὺ εἰπώθηκε σ' ἓναν Ὀμιλὸ ἐργατικῶν ἀνθρώπων: «Σὰ θέλει νὰ διορθώσῃ τὴ γλῶσσα ὁ Μιστριώτης, δὲ διορθῶνε πρῶτα τὴ γλῶσσα τοῦ ἀρ-χηγοῦ τοῦ Ράλλη;».

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ. Γράφτηκε αὐτὲς τὶς μέρες ὄχι λίγες φορές στὶς ἐφημερίδες, πὼς τάχα ἡ Κυβέρνηση λυπᾶται γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ κ. Ράλλη καὶ γι' αὐτὸ θὰ προσπαθήσῃ ν' ἀδειάσῃ μιὰ θέση στὴν Ἀ-θῆνα γιὰ ν' ἀφήσῃ τὸ Ράλλη νὰ βγεῖ, μὴ βάζον-τας αὐτὴ δикόνη τῆς ὑποψήφιο. Δὲ θέλουμε νὰ πι-στεύουμε πὼς οἱ φήμες αὐτὲς ἀποτελοῦνε γνῶμες τοῦ κ. Βενιζέλου· ἐμεῖς τουλάχιστο δὲν κατορθώ-σαμε ἀκόμα νὰ καταλάβουμε γιατί νὰ εἶναι ἀναγ-καία μέσα στὴ Βουλὴ ἡ παρουσία τοῦ κ. Ράλλη. Ἰσα-ἰσα ὁ κ. Ράλλης βρίζοντας ἀκόμα πρὶν τὶς ἐκλογές, μᾶς ἔδειξε πὼς ἐννοεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιτικὴ του. Ὅσο γιὰ τὰ περιώνυμα φῶτα τῆς πείρας ἑνὸς παλίου πολιτευόμενου, ἔξδν ποὺ γι' αὐτὸ ἔχουμε κάμποσους παλιούς πολιτικούς στὴ Βουλὴ, ἔξδν ποὺ αὐτὰ δὲ φτάνουνε γιὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴ ζήμια ποὺ θᾶφερνε ἡ παρουσία τοῦ κ. Ράλλη —

μά γιατί να είναι ανάγκη να είναι στη Βουλή ο κ. Ράλλης για να τ' ανάψει τα φώτα αυτά και να πρέπει να τ' αχαι σδυστά μένοντας απ' έξω; Μας μιλούν έλοι για το τίμιο παρελθόν του· πιστεύουμε πως ο κ. Ράλλης εΐτανε τίμιος πολιτικός. Μά σαν είναι ακόμα στ' αλήθεια τίμιος πολιτικός και πατριώτης δε θα θελήσει να στερήσει απ' την πατρίδα του το περιεχόμενο του κεφαλιού του· έχουμε δα μπόλικά τυπογραφέια ή, α δε θέλει να ξεodέψει, μπόλικες έφημερίδες για να πει τις γνώμες του, και γραφτές κάνουνε μάλιστα πιο μεγάλη έντύπωση. Τί χρειάζεται λοιπόν να είναι στη Βουλή; Γι' αυτό, αν πραγματικά έχει τέτοιες σκέψεις, σαν κι αυτές που γράψαμε παραπάνου, ο Πρωθυπουργός, δεν μπορούμε παρά μόνο αδυναμίες ασυγχώρητες σε ανθρώπους με πολιτικές αρχές να τις χαρακτηρίσουμε.

ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ. 'Ο κ. Πώπ θυμήθηκε το περιώνυμο άρθρο του για την πιθανή άποτυχία του ίδιου του Πρωθυπουργού και προσπαθεί να σώσει λιγάκι την κυκλοφορία της έφημερίδας του, που φαίνεται πως με τις ήθικες αρχές της άρχισε να κατακυλάει, θέλοντας να δικαιολογηθεί για τις άσχημες προβλέψεις του. Και γράφει στ' φύλλο της Πέμπτης «εις την 'Αττικήν ήσαν τοιαύται αι περιγραφαι των ρεπόρτερ ώστε να βεβαιοί τις σοδάρως, ότι ο κ. Ε. Βενιζέλος μόλις θα έπετύγχανε». Λοιπόν, οι ρεπόρτερ! Μά φαίνεται πως ο κ. Πώπ έχασε το μνημονικό του· ξέχασε πως τα γραφεία της έφημερίδας του βρίσκονται στην οδό Σταδίου, πως από κει πέρασαν όλες οι διαδηλώσεις, πως ο ίδιος έδγαλε λόγο απ' το μπαλκόνι του την παραμονή της μέρας που έγραφε για το «δημοψήφισμα» κατά του Πρωθυπουργού! 'Οπωσδήποτε ο Πώπ άποφάσισε να προσέχει στο μέλλον, γιατί θα κιντυνεύει όχι ο Βενιζέλος μά ή ίδια ή «'Αθηναί»· μάς υπόσχεται λοιπόν όχι βέβαια ν' ανοίξει τα μάτια του μά να μην πιστεύει όσα γράφονται για τις διαδηλώσεις. «Τουλάχιστον απέμεινε εν μάθημα κρίσεως (πάλι καλά!) δια το μέλλον, το παράδοξον φαινόμενον παραισθήσεως δια τον ασχολούμενον εις μελέτας πολιτικής ιστορίας»· τί παράδοξο, αλήθεια, καλέ! 'Ομως συνέβη και στην 'Αρχαδία.

ΠΑΛΙ ΑΡΧΕΣ. Πόσο βουτηγμένοι είμαστε στην προσωπολατρεία μάς το δείχνει το πρωινό κυβερνητικό φύλλο «κατ' έξοχήν», ή «Πατρίς». 'Η έφημερίδα αυτή μ' όλο το Βενιζελισμό της δεν κατορ-

θώνει να ξεχάσει την αγάπη της στο Γούναρη και είδαμε σε άλλο φύλλο του «Νουμά» πως στο κύριο άρθρο ζητούσε ψήφους για το «σύστημα» και μαύρα για όλους τους μη χρισμένους βενιζελικούς και παραπλεύρως ζητούσε ψήφους για το Γούναρη. Τώρα που σιγουρεύτηκε για την πλειονοψηφία της Κυβέρνησης και για την έπιτυχία του Γούναρη θέλει κι αυτή (μαζύ με πολλόν κοσμάκη άλλως τε) να τότε κάνει σώνει και καλά αρχηγό της άνορθωτικής αντιπολίτευσης. Το είπαμε και στο περασμένο φύλλο· προγραμματική αντιπολίτευση, αντιπολίτευση από διαφορά προγράμματος και διαφορά όχι μόνο και μόνο για να γίνεται καυγάς και για να λέμε το αντίθετο από κείνο που θέλει ή Κυβέρνηση (τέτοιαν άτιμη αντιπολίτευση νειρεύεται ακόμα ο Πώπ), μά διαφορά πραγματική των ιδεολογιών, τέτοια στον τόπο μας δεν είναι για την ώρα δυνατή για άνθρωπο που δε θέλει να προδώσει εκείνους που τον έδγαλαν βουλευτή. 'Αντιπολίτευση βρίσκουμε στα μεγάλα Κράτη με το διάφορο πληθυσμό τους και τα διάφορα συμφέροντα μέσα του. Μά που θα βρεθεί τέτοια αντιπολίτευση σε μάς; Που θα στηρίξει τις δικές της ιδέες, το δικό της το πρόγραμμα το διάφορο απ' το πρόγραμμα του κ. Βενιζέλου στίς γενικές του γραμμές; 'Ωστε μόνο λέξεις χωρίς σημασία γράφει το φύλλο εκείνο την Πέμπτη, λέγοντας «ή έξυγίανσις του κοινοβουλευτικού έδάφους δεν δύναται να είναι μονομερής. Δέν άρκει δια τα πολλάπλά συμφέροντα της 'Ελλάδος (για όνομα του Θεού!) μία Κυβέρνησις 'Ανορθωτική. Χρειάζεται και μία 'Αντιπολίτευσις 'Ανορθωτική». Μά, βρε άδερφέ, δε μάς λέτε καλύτερα πως χρειάζεστε ένα νέο προσωπικό κόμμα Γούναρη για να υπάρχει το δίπορτο; Γιατί στο φύλλο του Σαββάτου, όπου άποφασίζετε να πείτε την αλήθεια «άπροκαλύπτως» βρίσκετε πως αντιπολίτευση του Βενιζέλου είναι σχεδόν αδύνατη. Τί είναι λοιπόν;

ΚΑΙ-ZEP. Εύτυχώς φέτος γλυτώσαμε τις συνειθισμένες αηδίες που έγραφαν οι έφημερίδες μας απ' άφορμή του ταξιδιού του Κάιζερ στην Κέρκυρα· ίσως να μπορούσαν να λείψουν κ' οι τόσο λεπτομερείς περιγραφές για το πως πέρασε τη μέρα του και το τί είπε και για το τί ενδιαφέρεται. Είναι πολλοί ακόμα δυστυχώς στον τόπο μας που συνδέουν το μεγαλειό της Γερμανίας με το πρόσωπο του Αυτοκράτορα και που τον περνάν για μεγάλον άνθρωπο. Κρίμα που στην πατρίδα του δεν είναι τόσο αναγνωρισμένη ή αξία του· γιατί ο γερμανός αυτοκράτορας είναι μονάχα πασαλεμένος με λίγες γνώ-

σες από κάθε πράμα, που οι συνειθισμένοι κ' αιώ-
νιοι αὐλοκόλακες τις παρασταίνουν για μεγαλοφυΐες
— καί, τὸ χειρότερο, εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο
για τὴν πρόοδο τῆς Γερμανίας. Ἀφίνουμε δὲ τις
γκάφες που δὲν ἀφίνει εὐκαιρία νὰ μὴν κάνει καὶ
πού τόσο ἀλύπητα τὸν τιμωροῦν οἱ Γερμανοὶ καὶ
τόσο καυστικά τὸν χτύπησε ὁ παλιὸς τοῦ ἀρχικαγ-
κελλάριος Μπύλω· ἀκόμα τις τελευταῖες μέρες θέ-
λοντας νὰ ἐπιδείχτεῃ στοὺς Γάλλους καὶ νὰ δείξει
πὼς καταλαβαίνει καὶ γαλλικὴ φιλολογία, ἀπάγ-
γειλε σ' ἓνα τραπέζι πού τοῦκαναν στὴ γαλλικὴ
πρεσβεία τὸν ὕμνο τοῦ Chateclair στὸν ἥλιο,
ὕμνο, πού καθὼς εἶπε, δὲ μεταφράζεται στὰ γερ-
μανικά· ὁμῶς δυὸ μέρες ὕστερα δημοσιεύει τὸ Ta-
geblatt τοῦ Βερολίνου δυὸ θαυμάσιες ἀληθινὰ μετα-
φράσεις τοῦ ὕμνου. Μᾶς φαίνεται χαρακτηριστικὸ
αὐτό, μὰ δὲ θέλουμε καὶ νὰ τοῦ δώσουμε καὶ με-
γάλη σημασία· αὐτὴ τὴν ἀποδίνουμε στὴν περίεργη
καὶ ἀντιδραστικὴ στάση τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορα
μέσα στὴν πολιτικὴ κίνηση. Τεσσαράμιση ἑκατομ-
μύρια ἐκλογεῖς ψήφισαν στὶς τελευταῖες ἐκλογές
σοσιαλιστικά, στέλνοντας 110 σοσιαλιστὲς βουλευτὲς
(ἀπ' τοὺς 397) στὴ Βουλὴ. Ἐφτάμιση ἑκατομμύρια
ἐκλογεῖς ψήφισαν φιλελεύθερα προγράμματα (ἀπέ-
ναντι σὲ 4 ἑκατ. συντηρητικῶς)· ὁμῶς τὸ γερμανικὸ
κράτος κυβερνιέται ἀπὸ κυβέρνησις μὴ κοινοβουλευ-
τικὴ, ἀπὸ κυβέρνησις ἀντιδραστικὴ, ἀπὸ κυβέρνησις
πού τολμάει νὰ μὴν ἐπιβάλλει φόρους πού ζητάει
μὴ μὲγάλη πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ μόνο καὶ μόνο
γιὰ νὰ μὴν τοὺς ψηφίσουν καὶ οἱ σοσιαλιστὲς !
Μία τέτοια κυβέρνησις, μὲ τέτοια λογικὴ καὶ τέτοια
πολιτικὴ βαστάει μόνο ἢ εὐνοία τοῦ ξένου μας τῆς
Κέρκυρας.

Η ΔΙΑΔΟΣΗ. Σημειώνουμε ἐδῶ, ἂν καὶ δὲν εἶ-
χε μεγάλη σημασία, τὴ διάδοση γιὰ τὴ δολοφονία
τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Εἶταν κι αὐτὴ ἀφορμὴ νὰ δείξει
ὁ κόσμος τὴν ἀγάπη του στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Βενι-
ζέλου· τίποτε ἄλλο. Ἴσως νὰ γέννησε καὶ σὲ μερι-
κοὺς τὴ σκέψη· τί θὰ γινότανε σήμερα τὸ Κράτος
αὐτό, ἂν ἡ διάδοση εἶταν σύμφωνη μὲ τὴν ἀλήθεια·
γιὰ νὰ μὴν ποῦμε μὲγάλο λόγο — εὐτυχῶς εἶταν
ψέμα.

ΑΛΛΕΣ ΣΟΦΙΕΣ. Ἐξὸν ἀπ' τις ἀρλοῦμπες
πού ἀναφέραμε παραπάνου γιὰ τὴν ἀντιπολίτευση
πού θέλουν οἱ ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες, γράφηκε κι ἄλ-

λὴ μιὰ σοφία· ὅχι δηλ. ἀντιπολίτευση μὲ διάφορο
πρόγραμμα — θέλουν, «ὀλίγον» ἀντιπολίτευση «λε-
λογισμένην», πού νὰ ἐλέγχει τὰ σφάλματα τῶν Ὑ-
πουργῶν καὶ νὰ κάνει «εὐρεῖαν συζήτησιν» τῶν νο-
μοσχεδίων. Τί νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τέτοιες ἐκφυλισμέ-
νες σκέψεις; Βλέπετε ἀπ' αὐτὰ τί ἰδέα τῆς συμπο-
λίτευσης πρέπει νὰ ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι. Θὰ φαν-
τάζονται βέβαια πὼς συμπολιτευόμενος θὰ πεῖ νὰ
βρίσκεις σωστὰ ὅσα κάνουν οἱ Ὑπουργοὶ χωρὶς ἐξαί-
ρεση, νὰ μὴ συζητᾷς τὰ νομοσχέδια πού ὑποβάλλει
ἡ Κυβέρνησις, μόνο νὰ τὰ ψηφίζεις ! Εὐτυχῶς ὁ λί-
γος κόσμος πού δὲν ἔπαθε ἀκόμα τέτοια διανοητικὴ
πώρωση νοιώθει πὼς αὐτὰ πού περιμένουν ἀπ' τὴ
«λελογισμένη» ἀντιπολίτευση οἱ σοφτάδες αὐτοὶ —
αὐτὸ εἶναι δικαίωμα καὶ καθήκον τοῦ κάθε βουλευ-
τῆ. Αὐτὸς θὰ συζητήσῃ τις λεπτομέρειες τοῦ νο-
μοσχεδίου ἐλεύθερα μὰ σύμφωνα μὲ τις κοινὲς γε-
νικὲς ἀρχές· αὐτὸς θὰ ἐλέγξῃ τὴν Κυβέρνησις καὶ
θὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ ἂν δὲν τηρήσῃ τὸ πρόγραμμά
της· αὐτὸς μόνο εἶναι ὁ τίμιος βουλευτὴς κ' ἔτσι μό-
νο δικαιολογεῖται ἡ ὑπαρξὴ του, γι' αὐτὸ δὲ διωρί-
στηκε δικτάτορας χωρὶς Βουλὴ ὁ Βενιζέλος γιὰ νὰ
μπορεῖ νὰ τόνε ρίξῃ μονάχη τῆς ἡ Βουλὴ χωρὶς τὸ
δυσάρεστο μέσο τῆς ἐπανάστασης τοῦ λαοῦ, ἂν τυ-
χὸν δὲν τηρήσῃ τὸ πρόγραμμά του. Γιὰ ὅλα αὐτὰ
πιστεύουμε πὼς δὲ χωράει συζήτησις πιά γιὰ τὸ ἐτι-
— ὅλοι οἱ σημερινοὶ βουλευτὲς πρέπει νὰ δηλώσου-
νε φιλία στὴν Κυβέρνησις, ὅλοι ἔχουνε τὸ δικαίωμα
νὰ συζητοῦν τις λεπτομέρειες τῶν νομοσχεδίων, ὅ-
λοι μποροῦν νὰ ἐλέγχουν τὰ σφάλματα τῶν Ὑπουρ-
γῶν, τέλος ὅλοι μποροῦν καὶ πρέπει ν' ἀφήσουν τὴν
Κυβέρνησις ἂν προδώσῃ τὸ πρόγραμμά της. Ἐπαγ-
γελματικὴ ἀντιπολίτευσις ἐκ τῶν προτέρων μόνο ρω-
μαϊκὸς τύπος μπορεῖ νὰ δημιουργεῖ.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ. Θὰ γίνῃ τέλος πάντων κ' ἡ
περιώνυμη μεταρρύθμισις τοῦ Ὑπουργείου· εἶταν ἄλ-
λως τε καιρὸς νὰ γίνῃ. Ἐμᾶς θὰ λυπήσῃ ἀπ' τὴ
μὴ μεριά ἡ ἀποχώρησις τοῦ Μπενάκη, τοῦ ἀνθρώ-
που πού ἐργάζεται τίμια, εὐσυνείδητα κι ἀθόρυδα
στὸ Ὑπουργεῖο καὶ δύσκολα θ' ἀντικατασταθεῖ, δυ-
σκολώτερα μάλιστα μὲ πιδ γραμματισμένους, πού
δὲ θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ βγάλουν πέρα στὰ Ὑ-
πουργεῖο αὐτὸ τῆς πραχτικῆς ἐργασίας· ἀπ' τὴν ἄλ-
λῃ θὰ εὐχαριστηθοῦμε γιὰτὶ ὁ ἀνθρωπάκος πού τό-
σον καιρὸ ἀνάξια κρατοῦσε τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παι-
δείας γιὰ νὰ ρουσφετολογῇ ἀηδέστατα, ἐκεῖνος
πού δὲ δίστασε ν' ἀρνηθεῖ τὴν ὑπογραφή του καὶ τις

ιδέες του, εκείνος που παρουσίασε πατσαδοῦρες σὲ νομοσχέδια ἀνορθωτικὰ τῆς ἐκπαίδευσης, θὰ μᾶς ἀδειάσει τὴ γωνιά. Ἐλπίζουμε πὼς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ προσέξει γιὰ τοὺς ἀντικαταστάτες τῶν τωρινῶν Ὑπουργῶν, πὼς θὰ ζητήσῃ πρῶτα χαρακτηρὲς καὶ πὼς στὸ σπουδαιότερο Ὑπουργεῖο, στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας, θ' ἀνεβάσῃ ἀνθρώπο με ἀνοιχτοὺς ὀρίζοντες, χωρὶς πρόληψες, ἀνθρώπο πὺ θὰ μπορέσῃ νὰ σηκώσῃ τὸ βάρος τῆς ἐπιταχτικῆς φιλελεύτερης ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης. Νά, ἡ Ρόδος!

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

© ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἐνα πραχτικώτατο βιβλίον γιὰ τὴ γιαιτρικὴ τῶν ἀμπελιῶν ἔγραψε ὁ τμηματάρχης τῆς Λαϊκῆς Τράπεζας κ. Μεζᾶς. Τὸ βιβλίον γραμμένο σὲ ὀλοζώντανη γλῶσσα βγαίνει σὲ λίγο καὶ θὰ ναι χρησιμώτατο γιὰ τοὺς ἀμπελουργοὺς καὶ τοὺς ἄλλους δευτροκόμους. Ἀμα βγεῖ θὰ τυπώσουμε στὸ «Νουμᾶ» κανένα κομάτι γιὰ δεῖγμα.

— Τὴν περασμένη Πέμπτη, 15 τοῦ Μάρτη, συνεχίζοντας τίς διλέξεις τῆς «Φοιτ. Συντροφιάς» ὁ κ. Κ. Φριλῆγος μίλησε γιὰ τὸ «Ἄσμα Ἀσμάτων» τοῦ Σολομώντα. Ἡ πρωτότυπη ἀντίληψη τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ ἡ δυνατὴ του μετάφραση χεροκροτηθῆκανε μ' ἐνθουσιασμό.

— Ὁ κ. Ροβέρτος Κάμπος τύπωσε στὸ Κάϊρο μιὰ ἐπίκρισιν τοῦ γιὰ τὸ «Ποιητικὸν ἔργο τοῦ κ. Κ. Π. Καβάφη». Ἡ ἐπίκρισις τοῦ κ. Κάμπου συνοψίζεται στὴν ἀκόλουθον φράσιν: «Ὁ κ. Καβάφης ἦ εἶναι ποιητὴς καὶ ἀπὸ λαθασμένου γοῦστο διᾶλεξε ἓνα ψεύτικο δρόμο ποίησης, ἡ δὲ εἶναι ποιητὴς (αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πιθανότερον) καὶ θέλει νὰ ρίξῃ στάχτη στὰ μάτια μερικῶν πὺ ἐπηρεάζονται ἀπὸ πολὺ παράξενα ποιητικὰ μέτρα καὶ ἀπὸ πολὺ κινὴ φιλοσοφομανία».

— Βγήκε σὲ βιβλίον «Ἡ Βουβή», μονόπραχτο δράμα τοῦ κ. Χρ. Βαρλέντη καὶ πουλιέται μιὰ δραχμὴ. Τὴ «Βουβή» τὴ διαβάσαμε καὶ μᾶς ἄρεσε πολὺ.

— Τὸ «Μπαλσαμωμένο Ἀγῶρι» τοῦ κ. Μίλτου Κουντουρά βγήκε καὶ σὲ ξεχωριστὸ καλλιτεχνικὸ βιβλιαράκι καὶ πουλιέται μιὰ δραχμὴ σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

— Τὸ χαρτί τοῦ περασμένου φύλλου, καθὼς καὶ τοῦ σημερινοῦ, εἶναι κάπως κατώτερον γιὰ τὸ χαρτοπωλεῖο Πάλλη καὶ Κοτζιά δὲν ἔφερε ἀκόμα ἀπὸ τὸ συνηθισμένον χαρτί τοῦ «Νουμᾶ».

— Τώρα τὴν ἀνοιξή, ἀντὶ τὰ Σαβατόβραδα, θὰ δελχόμαστε στὸ γραφεῖον τοὺς φίλους τὴν Κεριακὴν τὸ πρωτὸ κατὰ τίς δέκα. Τίς ἄλλες μέρες, ἀπὸ τίς 3 ἵσαμε τίς 5 τὰπομσήμερον.

ΣΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ"

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

πουλιούνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ ἓνα, ἔξδ' ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές.

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἀγκάθια καὶ Τριβόλοι» (δηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ «Μέγ' Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Ἀδέξα καὶ Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΔΗ, «Ἀφῆνης καὶ Χλόη» τοῦ Λόγγου. μετάφρ.), — «Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), | «Ὁ Προσκυνητὴς». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πατρίδα» — «Ἡ καρδιά τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3,50), — «Παραμῦθι δίχως ὄνομα» (δρ. 3,50), — «Τὸν καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου» (τόμοι 2, δρ. 4,50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ. «Ἀπὸ τὸν Κόσμον τοῦ Σαλονίου». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΔΙΩΤΗ «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΔΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥ «De Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΘΗ «Δηγ. τοῦ Δειλινού» (δρ. 2). — «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2). — «Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΑΔΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδοσις). — ΑΔΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπινος Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΑΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου: Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπούκια». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανοὶ καὶ Παθαμμένοι», — «Ὁ Ἀσωτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδοσις) καὶ Β' ἐκδοσις, τόμοι 2 (δρ. 5). — Ζ. ΦΥΤΙΑΔΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἄμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Πύτημα». — «Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα». —

Γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἔξδ' ἀπὸ τὸν πρῶτον πὺ δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπον) πουλιούνται δρ. 10,50 ὁ ἓνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 12,50 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.